

A Bíróság (harmadik tanács) 2010. október 5-i ítélete (a Supreme Court (Írország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — J. McB. kontra L. E.

(C-400/10 PPU. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — A házassággal és a szülői felelősséggel kapcsolatos ügyek — A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény — 2201/2003/EK rendelet — Gyermekek, akinek a szülei nem kötöttek házasságot — Az apa felügyeleti joga — A „felügyeleti jog” fogalmának értelmezése — Általános jogelvek és az Európai Unió Alapjogi Chartája)

(2010/C 328/15)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court

Az alapeljárás felei

Felperes: J. McB.

Alperes: L. E.

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Supreme Court — A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.) értelmezése — Gyermekek, akinek a szülei nem kötöttek házasságot — Az apa felügyeleti joga — Nemzeti szabályozás, amely az apát az illetékes bíróság határozatának megszerzésére kötelezi annak érdekében, hogy hivatkozhatson a gyermek feletti felügyeleti jogra, amely jogellenessé teszi a gyermeknek a szokásos tartózkodási helyéről való elvitelét vagy az oda vissza nem vitelét

Rendelkező rész

A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellenétes, hogy valamely tagállam joga a gyermek anyjával házasságot nem kötő apa szülői felügyeleti joggal való rendelkezését annak rendeli alá, hogy az apa szerez-e az illetékes nemzeti bíróságtól számára ilyen jogot megállapító határozatot, amely az e rendelet 2. cikkének (11) bekezdése értelmében jogellenessé teheti a gyermek anyja általi elvitelét, vagy annak nem visszavitelét.

⁽¹⁾ HL C 260., 2010.9.25.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-3/10. sz., Pérez Guerra kontra BNP Paribas és Spanyolország ügyben 2010. február 11-én hozott végzése ellen Francisco Pérez Guerra által 2010. március 17-én benyújtott fellebbezés

(C-142/10. P. sz. ügy)

(2010/C 328/16)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Francisco Pérez Guerra (képviselők: G. Soriano Bel ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: BNP Paribas és Spanyol Királyság

2010. szeptember 24-i végzésével a Bíróság (nyolcadik tanács) elutasította a fellebbezést.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-98/10. sz., Franssons Verkstädter kontra OHIM és Lindner Recyclingtech (Chaff Cutters) ügyben 2010. május 10-én hozott végzése ellen a Franssons Verkstädter AB által 2010. június 10-én benyújtott fellebbezés

(C-290/10. P. sz. ügy)

(2010/C 328/17)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Franssons Verkstädter AB (képviselő: O. Öhlén advokat)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A Bíróság (nyolcadik tanács) a 2010. szeptember 9-i végzésében megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

2010. július 22-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Holland Királyság

(C-368/10. sz. ügy)

(2010/C 328/18)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: C. Zadra és F. Wilman meghatalmazottak)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

1. A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság, mivel az ajánlatkérő a 2008/S 158-213630 szám alatt közzétett, kávéautomaták szállítására és üzemeltetésére irányuló közbeszerzési eljárás keretében

— a műszaki leírásban a Max Havelaar és az EKO címkéket írta elő követelményként, vagy legalább azonos vagy hasonló szempontokon alapuló címkéket, amely ellentétes a 2004/18/EK irányelv⁽¹⁾ 23. cikke (6) és (8) bekezdésével;

— a gazdasági szereplők alkalmasságának ellenőrzésére a megrendelések tartósságával és a vállalkozások szociális felelősségével kapcsolatos szempontokat és igazolásokat használt, ami ellentétes a fent említett irányelv 48. cikkének (1) és (2) bekezdésével, valamint 44. cikkének (2) bekezdésével, de mindenesetre annak 2. cikkével;

— az odaítélési szempontok megfogalmazása során a Max Havelaar és/vagy az EKO címkékre, vagy legalább azonos szempontokon alapuló címkékre utalt, ami ellentétes a fent említett irányelv 53. cikkének (1) bekezdésével;

nem teljesítette a 2004/18/EK irányelv fent hivatkozott cikkeiből eredő kötelezettségeit.

2. A Holland Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság álláspontja szerint Hollandia az Észak-Holland tartomány által lefolytatott, kávéautomaták szállítására és üzemeltetésére irányuló közbeszerzési eljárás során nem teljesítette az Európai Unió közbeszerzési eljárásokra vonatkozó jogából, és különösen a 2004/18/EK irányelvből eredő kötelezettségeit. A megállapított jogsértések a műszaki leírást illetően a 23. cikk (6) és (8) bekezdésére, a gazdasági szereplők alkalmasságának vizsgálatát illetően a 48. cikk (1) és (2) bekezdésére, valamint a 44. cikk (2) bekezdésére, illetve mindenesetre a 2. cikkre, továbbá az odaítélési szempontokat illetően az 53. cikk (1) bekezdésére vonatkoznak.

⁽¹⁾ Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.)

A Gerechtshof Amsterdam (Hollandia) által 2010. július 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — National Grid Indus B.V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

(C-371/10. sz. ügy)

(2010/C 328/19)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Gerechtshof Amsterdam

Az alapeljárás felei

Felperes: National Grid Indus B.V.

Alperes: Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A közösségi jog jelen állapotában hivatkozhat-e az EK 43. cikkre (jelenleg EUMSZ 49. cikk) a származási állammal szemben az a társaság, amelynek záróelszámolását a származási tagállam megadóztatja a székhely másik tagállamba való áthelyezése esetében?

2. Igenlő válasz esetén: Sérti-e az EK 43. cikket (jelenleg EUMSZ 49. cikk) a záróelszámolásnak a szóban forgóhoz hasonló olyan megadóztatása, amelyet halasztás és a későbbi értékcsökkenés figyelembevételének lehetősége nélkül vetnek ki a társaságnak a származási államból a fogadó államba áthelyezett, a székhelyáthelyezés időpontjában aktuális vagyonában bekövetkezett értéknövekedésére abban az értelemben, hogy az nem igazolható az adóztatási joghatóság tagállamok közötti felosztásának szükségességével?

3. Függetlenül az előző kérdésre adandó válasz attól is, hogy a záróelszámolás szóban forgó megadóztatása holland adóztatási joghatóság alá eső (devizapiaci) árfolyamnyereséget érint, míg a fogadó államban ez a nyereség nem mutatható ki az ott érvényes adózási rendszer értelmében?